

INFORMACIJE O VIZUELNIM UMETNOSTIMA

u redakciji bogdanke poznanović

Informacija o umetnosti dostigla je isti ritam kao novinska informacija. Da bi se pratila i saopštavala zbivanja u umetnosti, kratkotrajnoj, dematerijalizovanoj, konceptualnoj, ekološkoj itd. kritičar se mora pretvoriti u hroničara i izveštavati telefonom u nedostatku teleprinteru.

Upravo stvaraoči su oni koji nas izbacuju iz koloseka naših teoretisanja. Za izložbu kanadskih konceptualista Bruce McLean mi šalje telegram iz Vancouvera koji nije ništa drugo do njegov kanal komunikacije... Marisa Merz mi je iz Krefelda, preko telefona opisala projekt sa kojim će učestvovati na bienalu „Gennaio 70” u Bolonji... Primeri se nastavljaju.

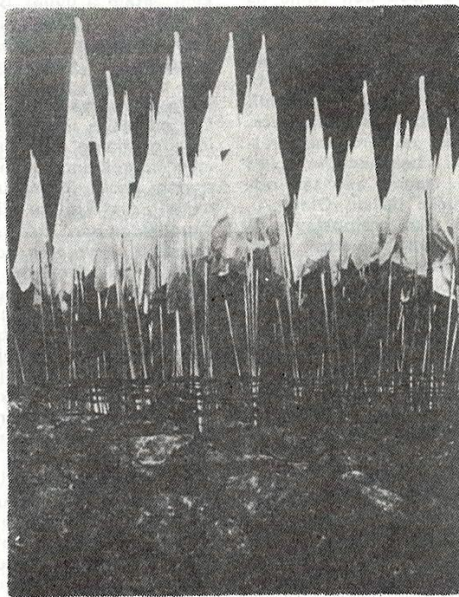
Tommaso Trini

DUFO

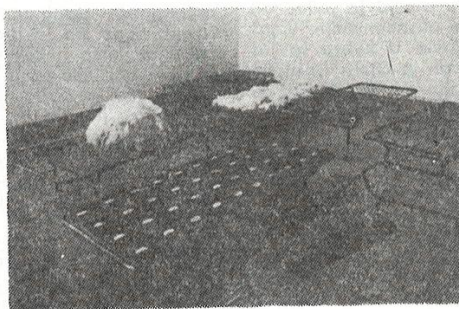
Dufo, mladi francuski stvaralac, dobitnik jedne od glavnih nagrada na pariskom Bienalu mladih 1967, izlagao je u posebnoj sali na VI bienalu mladih, krajem 1969. godine.

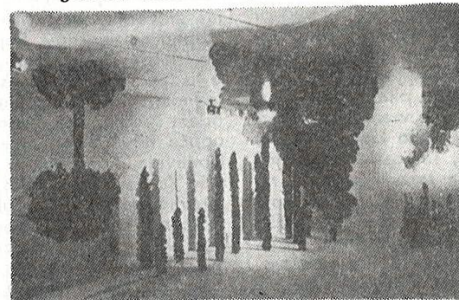
Dufo, *Uolim*, 1969

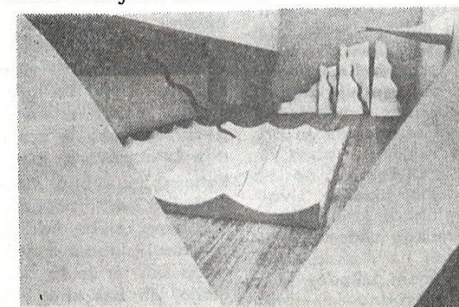
Mario Ceroli, *Rat i mir*, 1969
U prvom planu: „močvarni teren”. Drvene motke, svila, profili u drvetu, kamenje i žičana mreža

Jannis Kounellis, *Kreveti*, 1969

Gino Marotta, *Ueštački zeleni pejzaž*, 1969 Obojeni metakril

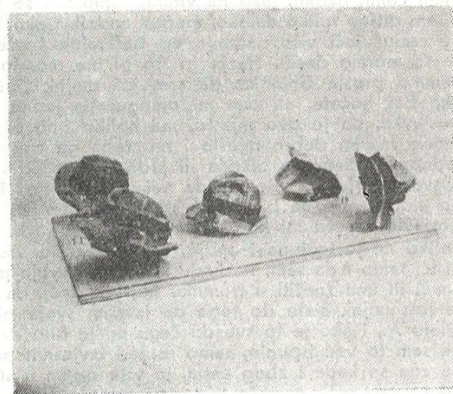

Pino Pascali, *More, delfin, vodopadi*, 1966—67

4 ARSTISTES ITALIENS PLUS QUE NATURE

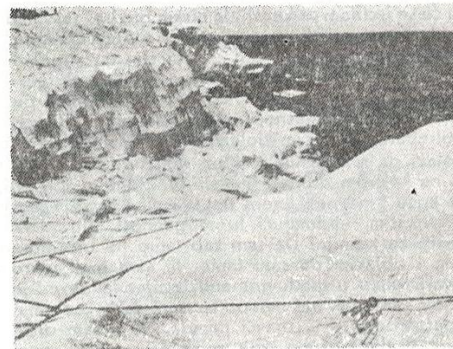
U aranžmanu firme Olivetti, oktobra 1969, u četiri sale pariskog *Musée des Arts Décoratifs* izlagali su mladi skulptori, predstavnici italijanske avangarde rimskog kruga, Mario Ceroli, Jannis Kounellis, Gino Marotta i Pino Pascali (1935—1968). U katalogu ih je predstavio likovni kritičar Maurizio Calvesi.

CLAES OLDENBURG

Mogući spomenik za jedan gradski trg, 1969. Sa izložbe u Museum of Modern Art, New York

CHRISTO

U Little Bay-u, 15 km. od Sidneja, u specijalnu tkaninu od polipropilena, koja se u Australiji koristi za zaštitu zasađenog zemljišta, upakovana je površina 50×120 m. puste stenovite obale, visoke 26 metara. Upotrebjeno je 10.000 kvadratnih metara ove tkanine, bele boje, i 56 km. užadi, crvene boje. Projekt je delo mladog stvaraoca Christa i Johna Kaldora. Izvođenje je trajalo mesec dana (oktobar-novembar 1969). U radu je učestvovalo preko sto osoba: radnika, studenata arhitekture, hipika, umetnika i planinara. Učesnici su boravili u barakama. Gotovo stalno duvao je snažni okeanski vetar i nadimao tkaninu. Dolažilo je do eksplozije i požara. Vazduh je bio zasićen solju. Sunce se zaslepljujuće reflektovalo sa tkanine. Učesnici radova hodajući po zategnutoj tkanini izlagali su se opasnostima. S mora i iz aviona upakovana obala je izgledala kao zaleđena i bila primetna iz velikih daljina.

IRITART

Oktobra 1969. godine, u *Galeriji Milano*, iz Milana, održana je izložba pod nazivom „Irritarte” koju je koncipirala Lea Vergine. Učestvovali su: Ay-o, Baruchello, Di Fiore, Höke, Kudo, Muehl, Pisani, Szapocznikow, Stenvert. Povodom ove manifestacije 18. novembra uveče zakazan je razgovor (sa projekcijama) u klubu „Turati”. Pozvani su kritičari Gillo Dorfles, Daniela Palazzoli i Lea Vergine, psihijatri Diego Napolitani i Enzo Morpurgo. Pre početka debate grupa studenata umetnosti *Accademie di Brera*, sa belim trakama oko glave, na kojima je pisalo „Artista”, upala je u salu izvikujući pogrдне parole o umetnosti, trgovanju i kritičarima. Jedan demonstrant je stavio stolicu na referentski sto i seo na nju ćuteći. Time je završena demonstracija, studenti su se povukli i razgovor je započeo.

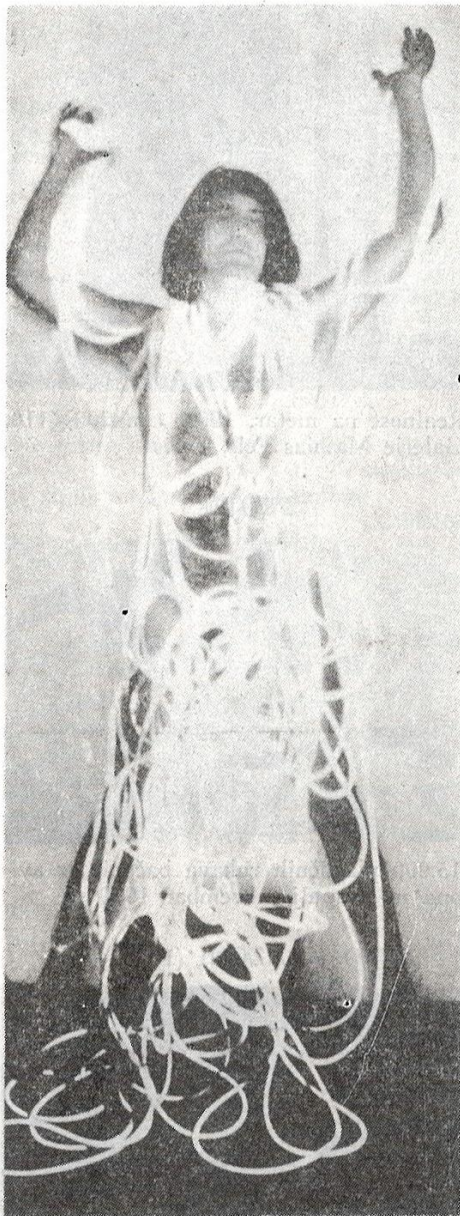
Otto Muehl u galeriji *Milano* dok oprema svoju sobu na izložbi „Iritarta”

RUBENS GERCHMAN

Menwomen, New York, 1969. Akrilik, PVC, svetlo Wood, Galerie Relevo, Rio de Janeiro

FILIPPO PANSECA

„Vizuelni operator” F. Panseca (rođen 1940. u Palermu) uvijen u sto metara fluorescentnih fluidnih putovodnih cevi +svetlo Wood; ambijent na izložbi „Nove tehnike, novi materijali” u Caorleu, leta 1969.

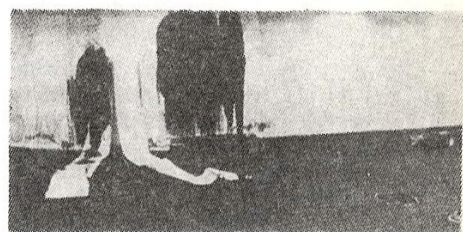
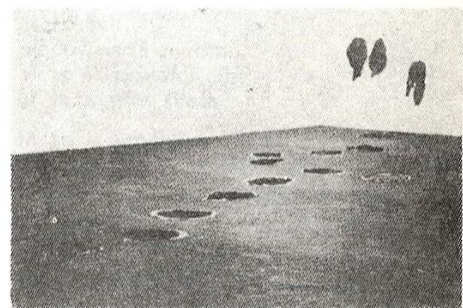
Na svojoj samostalnoj izložbi, marta 1969, u rimskoj galeriji *Obelisco*, Panseca je prezentovao kombinaciju različitih elemenata: uske providne cevi od plastične mase kroz koje protiče fluorescentna tečnost, osvetljena „hladnim” svetlom Wood i, mešajući se s vazduhom, proizvodi flash lančano pucketanje. Istovremeno, s magnetofonske trake emituje se konkretna i elektronska muzika koja, čini se, sinhrono pulsira sa tečnošću u cevi.

RAFAEL SOTO

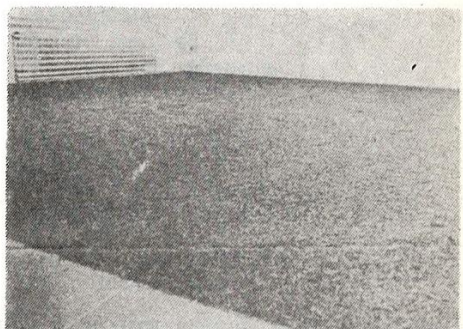
Penetrable, 1969. Ambijent realizovan na velikim samostalnim izložbama u Amsterdamu, Briselu i Parizu

CLAUDIO CINTOLI

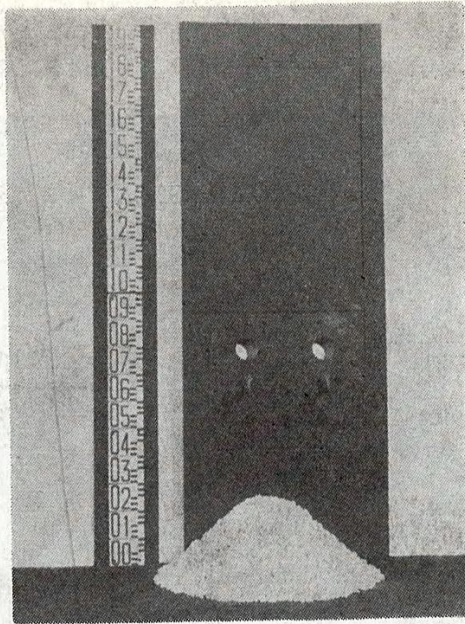
C. Cintoli, pisac i umetnički kritičar, izražava se i plastično-vizuelnim sredstvima. Na izložbi „Colore Colore”, u rimskoj galeriji *L'Attico*, decembra 1969, prezentovao je „18 mrlja” i „Veliko plavo”. Materijali: tečni katran, juta i nepromočivo platno.

RICHARD LONG

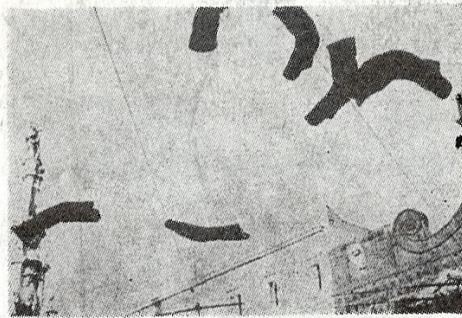
Skulptura, 1969. Borove iglice. Galerie Lambert, Milano—Paris

RAYNAUD

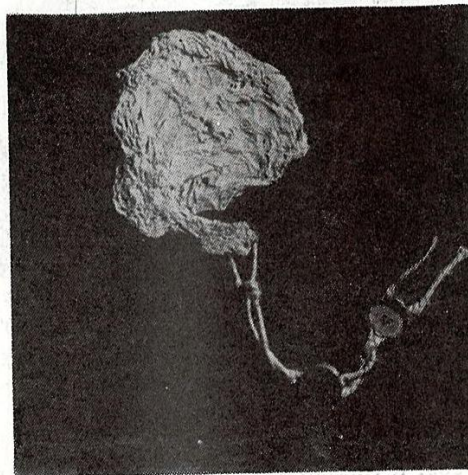
Realnost na metar, 1969, cm. 200×110,
Galerie Mathias Fels, Paris

PROJEKT

15.000 plastičnih rukava bačenih iz avi-
ona na Napulj, novembar 1969

PIERO MANZONI (1933—1963)

Umetnikov dah, Coll. Getulija Alvianija
(Opširnije o P. Manconiju v. u „Roku”
br. 2/1969, str. 129—132)